

ADVENT - niekoľko podnetov, ako byť kresťanom vo všednom živote.
z myšlienok z knihy Jána XXIII. – „Iba dnes – Dekalóg pokoja“.

Ján XXIII. Pápež, ktorý oplýval zmyslom pre humor sa raz vyjadril: „Človek sa môže stať svätým ako s pápežskou berlou, tak i s metlou v ruke“.

Svoje rady, ako byť kresťanom vo všednom živote zhrnul v desaťbodovom programe pod názvom „Dekalóg pokoja“. Bola to spiritualita prispôbena všednému dňu. Každý bod možno žiť buď jeden deň, či jeden týždeň... Začať možno kedykoľvek. Uľahčením pre každého môže byť myšlienka, že sa nemá zaoberať budúcnosťou, ale že zvolený bod programu bude žiť „aspoň jeden deň“!

TENTO ADVENT

SA BUDEM SNAŽIŤ PREŽIŤ DEŇ BEZ TOHO, ABY SOM CHCEL NARAZ VYRIEŠIŤ PROBLÉM CELÉHO SVOJHO ŽIVOTA.

Čo všetko na mňa dnes čaká! Často musím riešiť mnoho problémov – narastajú predo mnou ako nedostupná hora, klesám na myslí – to nedokážem!
Odovzdám seba i svoje problémy Bohu, uvedomím si: aj dnes sa o mňa stará.

VENUJEM ASPOŇ DESAŤ MINÚT DOBRÉMU ČÍTANIU

Dobré čítanie je pre život duše rovnako dôležité ako dobrá výživa pre život tela. „Čítať aspoň trošku, ale dobre!“

NEBUDEM NIKOHO KRITIZOVAŤ A NAPRAVOVAŤ, DÁM SI ZÁLEŽAŤ NA JEMNOSTI SPÔSOBOV

Som predovšetkým zodpovedný sám za seba, nie za iných. Mal by som teda predovšetkým vidieť sám na sebe všetko dobré i zlé. A mal by som sa, pokiaľ je to možné, vidieť tak, ako ma vidí Boh.

BUDEM ŽIŤ Z ISTOTY, ŽE SOM STVORENÝ PRE ŠŤASTIE, AKO VO VEČNOM, TAK I NA TOMTO SVETE

Často strácame božský večný cieľ a bežíme výhradne za ľudskými, pozemskými cieľmi. V ušiach nám prestáva znieť volanie Boha a počúvame radšej ruch sveta a šuchot peňazí. Sme pyšní na to, čo sme a čo chceme. Prehliadame Ježiša, ktorý je obraz Otca a priateľ človeka.

CHCEM POZNÁVAŤ PLÁN, KTORÝ MÁ SO MNOU BOH

Nemusím byť uštvaný starosťami, ani váhať. Boh pozná moje kroky aj ich rýchlosť. Pozná moje možnosti. On ma ani nepreceňuje, ani nepodceňuje. Pôjde so mnou za predpokladu, že sa vydám po jeho cestách a že vo svojich plánoch ponechám miesto na jeho dobré zámery.

NEBUDEM MAŤ STRACH, DOBRO VYTVÁRA MOSTY

Nebudem mať strach radowať sa zo všetkého, čo je krásne a budem veriť v dobro a dobrotu srdca.

PRISPÔBÍM SA OKOLNOSTIAM, BEZ TOHO, ABY SOM CHCEL OKOLNOSTI PRISPÔBOBIŤ MOJIM PRIANIAM

Niekedy sme ako aprílové počasie: náladoví, nestáli, nevyrovnaní... Ak sa domnievam, že ľudia sa mi musia prispôbiť, premeškám cenné hodnoty pre svoj život. Niečo veľmi pekné a dôležité mi môže byť darované práve v ľuďoch, ktorí sú mi málo sympatickí.

CHCEM KONAŤ DOBRO, UROBÍM NEJAKÝ DOBRÝ SKUTOK A NIKOMU O TOM NEBUDEM ROZPRÁVAŤ

Konanie dobra vyviera z Božej dobroty. Nemusím konať nemožné, môžem robiť len to, čo je v mojich ľudských silách. Jeho dobrota totiž chce pôsobiť skrze mňa.

CHCEM KONAŤ BOŽIU VÔĽU

Vo všednom živote sa vždy nájde niečo, čo mi spôsobí viac starostí – nejaká nevyriešená situácia, problém, ktorý predo mnou narastá a sklúčuje ma. Preto si určím poradie vecí, ktoré je nutné vybaviť a prednostne vykonám niečo konkrétne, do čoho sa mi nechce, čo odkladám.

CHCEM VERIŤ V BOŽIU PROZRETEĽNOSŤ

Boh o mne vie a stará sa o mňa tak, akoby mimo mňa nebolo nikoho na svete (aj keby okolnosti nasvedčovali pravému opaku). Boh si ma váži, a miluje ma ako otec svoju drahú dcéru alebo syna.

Každý „dnešný deň“ sa môže stať dverami
v ktorých stojí Pán.

On totiž prichádza naproti tým,
ktorí žijú práve v tomto
a v každom prítomnom okamihu.